

ПРИГУБИМОСЯ ДО ПАМ'ЯТІ РОДУ

Куди б нас на зорі життєвого порога не манили дороги, ми з плином літ – через відстані й втрати – розуміємо: найкраща з тих доріг – у дитинство, до мами й тата, де кучеряві чорнобривці горнутья до літепла, а сінешні двері ховають у собі стільки таємниць, що й не розказати. До рідного порога – села Ярославичі, що на Рівненщині, думками і гадками прошкує невтомний краєзнавець Ростислав Островецький. «Наш край» – друга книга, яку автор пропонує небайдужим до історії, до коріння нашого роду читачам. До речі, дві книги пана Ростислава об'єднуються спільною тематикою: минуле і сучасне малої батьківщини краєзнавця-дослідника.

Чим вартісне нове напрацювання Ростислава Островецького? Насамперед тим, що в ньому переплелися документальність і живе слово, яке спонукає замислитися над одвічними людськими цінностями: добром і злом, любов'ю і ненавистю, правдою і кривдою. За долями героїв, за тим чи іншим історичним фактом прослідковується копітка робота автора. Опрацьовано безліч архівних матеріалів, епістолярної спадщини, краєзнавчої літератури, сходжено багато доріг, щоб зустрітися з людьми – живими свідками історії – і не просто поговорити з ними, а зазирнути в душу: вислухати, поспівчувати. Так, усе це зроблено паном Ростиславом Островецьким – людиною, ентузіазмові якої позаздрило би не один пошуковець. Кожен із розділів книги – це викінчена оповідка, яка містить Пам'ять роду. Пригубімося до тієї пам'яті, щоб стати вищими у своїх чуттях і помислах, щоб не заростала стежина до нашого роду.

Євгенія НАЗРУК,
учитель словесності Лищенської
ЗОШ I-III ступенів Луцького району,
член літературно-мистецької студії
«Зорі над Стиром».